www.shahrvandonline.ir

شهروند

سه‌شنبه

۹۸.۷.۱۶

۹ صفر ۱۴۴۱ | 8 Oct 2019

سال هفتم | شماره ۱۸۱۰ | ۱۶ صفحه | ۱۰۰۰ تومان

پیگیری‌های «شهروند» درباره مشکل بعضی از داوطلبان در تکمیل ظرفیت دانشگاه‌های برتر نتیجه داد

بازگشت رتبه‌های تک‌رقمی به دانشگاه

در اطلاعیه امسال ظرفیت‌های فراوانی در نظر گرفته شده که به نظر می‌آید نتیجه اعتراض و تلاش‌های داوطلبانی با رتبه‌های تک‌رقمی است که یا اصلا قبول نشدند یا از دانشگاه مورد علاقه خود بازماندند

صفحه ۴

محافظه‌کار نشده‌ام

گفت‌وگوی تفصیلی «شهروند» با «پیروز حناچی»، شهردار تهران درباره مناسب‌سازی شهر برای معلولان، تخریب باغات و نگاه اقتصادی به شهر

صفحه ۱۳

عکس: مهدی حسنی/شهروند

در دیدار دکتر پیوندی، رئیس جمعیت هلال احمر با هماهنگ‌کننده مقیم سازمان ملل در ایران مطرح شد:

تلاش برای پیگیری دریافت کمک‌های بشردوستانه بدون جنجال‌های سیاسی

صفحه ۲

فرضیات اثبات نشده در پرونده سه کودک گمشده

گفت‌وگوی «شهروند» با ۳ خانواده‌ای که کودکان‌شان در ۶ ماهه گذشته ناپدید شدند

صفحه ۶

پشت‌پرده کنداکتورفروشی در شبکه ورزش

صفحه ۱۴

بهره‌مندی ۳ هزار نفر از اهالی سیب و سوران از خدمات بهداشت و درمان

صفحه ۱۰

ملی‌پوشان فوتبال ۴۵ سالگی فردوسی‌پور را در اینستاگرام جشن گرفتند

چالش جالب برای تبریک تولد عادل

صفحه ۱۵

روایت تازه معاون بهداشت وزیر بهداشت از وضع اهالی لردگان

۵ درصد اهالی روستا مبتلا به ایدز هستند

صفحه ۲

مدیر دفتر موسیقی ارشاد از سرانجام ممیزی آلبوم جدید چاوشی گفت:

حذف کلمه نه، گفتیم شعر جایگزین شود!

صفحه ۱۵

یادداشت یک

عبور از مدرسه

شکوفه موسوی

روانپزشک کودک و نوجوان

هر روز از خود می‌پرسم که تجربه یک دانش‌آموز از مدرسه و باور والدین او از مدرسه چیست؟ مسئولان نظام آموزش‌وپرورش چگونه می‌اندیشند؟ موسسات آموزشی چه اهدافی دارند؟ خود من نسبت به مدرسه چه نظری دارم؟ آیا مدرسه را باغی می‌دانم که استعدادها در آن شکوفا می‌شود؟ آیا باورهای معلمان و والدین را قبول دارم یا رفتارهای‌شان با دانش‌آموزان را می‌پسندم؟ آیا من این سیستم را قبول دارم و خودم پیچ و مهره‌ای در این ماشین غول‌آسا هستم و یا چرخ‌دنده‌های آن را روغنکاری می‌کنم تا بهتر بچرخد؟

واقعیت این است که می‌دانم و می‌دانیم که مدرسه از مهمترین واقعیت‌های زندگی ماست، دانش‌آموزان در آن ساعاتی طولانی را به سر می‌برند و سهم بسیار مهمی از منابع جامعه و والدین درگیر این جریان است و این که لااقل تقریبا برای همه والدین، علیرغم قبول نداشتن سیستم آموزشی و یا حتی مخالفت با آن، فراهم کردن فرصت‌های آموزشی بهتر ممکن نیست؛ یعنی ما عملا فرزندان‌مان را به همان سیستمی می‌سپاریم که قبولش نداریم یا حتی با آن مخالفیم.

جایی که کودکان با هم‌نسلان‌شان بزرگ می‌شوند و سلوک با این «هم»ها شاید مهمترین تعیین‌کننده کیفیت زندگی باشد؛ همکلاس، هم‌مدرسه، هم‌رشته، هم‌دانشگاه، هم‌خوابگاه، هم‌خدمت، همکار، همسرو... خوب می‌دانیم که همه آن‌چه در مدارس می‌گویند، درست نیست؛ اما درست است که بدانیم، ارتباط درست، مهم است.

همه درخواست‌هایی که از دانش‌آموزان دارند، منطقی نیست؛ اما منطقی است که کمک کنیم مهارت‌های ضروری را به دست آورند.

این که فرزندان را به وجود آوریم و خود در نقش مخالف (اپوزیسیون) ظاهر شویم، نه کمک به آنان و نه منصفانه است، فقط باعث سردرگمی‌شان می‌شود و رد پای ناپیدای کودک‌آزاری را در بسیاری رویکردهای به‌ظاهر بی‌ضرر و حتی مشفقانه می‌توان دریافت که مصداق آسیب‌رساندن به او است. نیز درست نیست روش پرخاشگری منفعلانه و به سیستم آموزشی غرزدن را در پیش بگیریم و شکایت و لعن و نفرین نثار کنیم ولی حتی در یک جلسه اولیا و مربیان شرکت نکنیم تا حرف‌های‌مان را بزنیم مگر بتوانیم کمی بر شرایط سخت آموزشی مدارس تاثیر بگذاریم.

درست نیست که هر چه در مدرسه گفته شد و هر فشاری وارد آمد را بدون هیچ پرسشگری و واکنشی بپذیریم و خود نیز مامور ادامه رویه‌ای نادرست و گاه ظالمانه در خانه باشیم؛ با این توجیه که همه جا همین است و همه همین کار را می‌کنند. اگر فرزندمان را به یک سیستم می‌سپاریم، حداقل حمایت‌مان داشتن رویه‌ای مسئولانه است. برای همین است که هنوز از مدرسه عبور نکرده‌ام؛ تجربه‌ام را از مدرسه‌رفتن خودم و فرزندانم را به خاطر دارم، سال‌هایی که به‌عنوان روانپزشک مسئول بهداشت روان با آموزش و پرورش و مسئولان و آموزگاران و مشاوران ارتباط تنگاتنگ داشته‌ام و نیز مواجهه هر روزه با انبوهی از مراجعان که مشکل‌شان در مورد مدرسه و درس است، این است که، تا وقتی ساختاری به نام مدرسه وجود دارد، نادیده گرفتنش نه آسان است و نه مسئولانه. برای همین است که فکر می‌کنم، همه‌مان در مدرسه‌ایم، در حال گرفتن و پس‌دادن درس، آموختن و آموزاندن، با این چشم‌انداز که قدم به قدم به آن‌چه نزدیک شود که باید؛ محل رشد و شکوفایی کودکان.

یادداشت ۲

راه اشتباه تیم المپیک!

حسین قهار

روزنامه‌نگار

بیراه نیست که می‌گویند سیستم مدیریتی ضعیف مصیبت‌های بزرگی برای جامعه به بار می‌آورد. داستان‌های فدراسیون فوتبال و تیم المپیک مصداق بارز این حقیقت تلخ است. مدیران فوتبال کشور استاد بلامنازع انتخاب‌های غلط و سیاست‌های اشتباه هستند. آنها نه‌تنها از تصمیم‌های اشتباه و ناکامی‌ها که بهترین فرصت برای درس گرفتن است، استفاده نمی‌کنند؛ بلکه مسئولیت تصمیم‌های خود را آن‌طور که جامعه فوتبال انتظار دارند، نمی‌پذیرند. به همین خاطر است که هر وقت می‌آیند ابرو را درست کنند، می‌زنند چشم را هم کور می‌کنند.

به همین خاطر است که فوتبال ایران چهل‌سال است که نمی‌تواند المپیک را از نزدیک ببیند و حسرت‌هایش هر چهار سالی که می‌گذرد، به چهار سال دیگر منتقل می‌شود.

موضوع ناراحت‌کننده اینجاست که در همین دوره جدید فعالیت تیم امید، شاهد این اشتباهات تکراری بوده‌ایم که چندبار امیدها با انتخاب و شروع جدید روبه‌رو شده‌اند؛ ولی بعد از هر انتخاب و شروع جدید، کابوس‌های ترسناک تمام نشد.

پس طبیعی است که هر اتفاق و انتخاب تازه، بیشتر از این‌که روحیه امیدواری را به فوتبال تزریق کند، باعث دلواپسی بیشتر شود. بررسی تشریفات و اتفاقات تیم امید از اردیبهشت سال ۹۷ تا به امروز این حقیقت تلخ را به همه ثابت می‌کند.

ادامه در صفحه ۳

یادداشت ۳

سیاست ارتباطی فشل!

مجید عابدی

روزنامه‌نگار

اتفاقات لردگان اگرچه دیر یا زود به پایان خواهد رسید و چنین رویدادهایی در جوامع مشابه ایران کم‌نیست و هر از گاهی شاهد آن خواهیم بود، ولی این حوادث نشان داد که همچنان در مدیریت ارتباطی بحران‌ها و حوادث دچار مشکلات جدی هستیم. هنگامی که چنین واقعه‌ای رخ می‌دهد، همه در پی آن هستند که بدانند حقیقت ماجرا چیست؟ طبیعی است برخی از مردم و مدعیان نکاتی را خواهند گفت، ولی اینها همگی در حد ادعاست که ممکن است تایید یا تکذیب شود. ناظران و دنبال‌کنندگان نیز ممکن است حرف‌هایی بزنند که واقعیت نداشته باشد و حتی آگاهانه جعل خبر کنند. تا اینجای کار مشکلی نیست و عادی است، ولی اگر یک مسئول حرفی بزند که متفاوت با حرف دیگری باشد یا بعدا معلوم شود درست نیست، این سخن وی کل جریان ارتباطی را مخدوش می‌کند.

متاسفانه برخی مدیران ایران یاد نگرفته‌اند که درباره مسائل خارج از حوزه اختیارات خود حرف نزنند، حتی اگر به درستی حرفی که می‌زنند ایمان داشته باشند. حتی اگر جمع‌بندی یک جلسه رسمی را که در آن حضور داشته‌اند می‌خواهند بگویند، این کار نادرست است. هر رویداد اینچنینی باید بلافاصله با تعیین یک سخنگو همراه باشد و هیچ‌کس جز او نباید درباره ماجرا حرف بزند. ما پیشتر با این ضعف در جریان آتش‌سوزی ساختمان پلاسکو و در حوادث و بلایای طبیعی مواجه شده‌ایم و به‌طور کلی در همه موارد این ضعف را داشته‌ایم و چوب آن را هم خورده‌ایم، پس چرا یاد نگرفته‌ایم آیین‌نامه مشخصی برای تعیین سخنگویی در این موارد نوشته و ابلاغ شود و تمامی نظرات رسمی درباره حادثه را آن سخنگو بگوید و دیگر افراد هیچ دخالتی در آن نکنند.

از سوی دیگر این‌گونه حوادث که رخ می‌دهد، دو وجه اصلی دارد که ابتدا باید یک وجه آن را برجسته و شرایط را تثبیت و پایدار کرد و سپس به وجه دیگر آن پرداخت. این اتفاقات هرچه که باشد و به هر دلیلی که رخ داده باشد، ریشه‌یابی آنها فوریت ندارد. مثلا در حادثه آتش‌سوزی پلاسکو، ابتدا باید آن را خاموش کرد، خسارات را کم کرد، افراد را نجات داد، محیط را به پایداری رساند، سپس به مقصریابی مشغول شد. به‌ویژه در شرایط اوج بحران مطلقا نمی‌توان مقصریابی کرد. یا در سیل ابتدا باید جلوی آن را گرفت، کمک‌رسانی کرد، مانع افزایش خرابی‌ها شد و... سپس به ریشه‌یابی علت آن پرداخت. البته ریشه‌یابی و اصلاح شیوه‌ها خیلی مهم است، ولی نه در زمان بروز حادثه.

در این مورد نیز ابتدا باید مردم را آرام کرد، برای درمان بیماران وعده‌های روشنی داد و سپس به این نکته پرداخت که اصولا تقصیر کی بوده یا چرا این وضع رخ داده است؟ هرگونه ورودی در مقصریابی ممکن است به تشدید بحران اولیه منجر شود و خلاف عقل است.

امیدواریم دولت در اسرع وقت شیوه‌نامه‌ای روشن درباره چگونگی سیاست ارتباطی و پاسخگویی این‌گونه حوادث تصویب کند و در اختیار افکار عمومی قرار دهد، همچنین با متخلفان برخورد کند.

توضیح رئیس انجمن شرکت‌های هواپیمایی به «شهروند»:

گرانی بلیت‌های اربعین غیرقانونی نیست!

رقابت شانه به شانه تاکسی‌های آنلاین با بلیت هواپیما

صفحه‌های ۸ و ۹

شهرونگ

سبد معاش خانوارهای کارگری از مرز ۸ میلیون تومان عبور کرد. در شهریور هزینه‌های زندگی ۴۸۹ هزار تومان زیاد شد

یک کارگر: ما با این حقوق حتی سبد معاش نداریم از مشما استفاده می‌کنیم

صفحه ۱۶

گزارش «شهروند» درباره تاریخ سوزن‌دوزی در تهران که خیلی‌ها درباره‌اش اطلاع چندانی ندارند

هنر فراموش‌شده تهرانی‌های نفیس‌پوش

صفحه ۴

موج جدید پلمپ فروشگاه‌های خوراک و ملزومات حیوانات خانگی در تهران حاشیه‌های فراوانی به دنبال داشته است

نگران سلامت حیواناتیم

اردیبهشت‌ماه امسال بود که خبر آمد ۱۴۳ ردیف تعرفه مشمول ممنوعیت واردات شده‌اند که غذای سگ و گربه هم در این فهرست قرار داشت. خبر را سید مهدی نیازی، مدیرکل دفتر مقررات صادرات و واردات...

صفحه ۳

فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه عمومی
یک مرحله ای
نوبت دوم
مناقصه عمومی " خرید لوله و اتصالات فایبر گلاس جهت عملیات تکمیلی انتقال آب از طرح غدیر به شهرهای حمیدیه و شادگان "
به شماره ۲۰۹۸۰۰۱۵۹۷۰۰۰۰۸۵
روابط عمومی سازمان آب و برق خوزستان
رجوع به صفحه ۶

وزارت نیرو
شرکت سهامی سازمان آب و برق خوزستان
شناسه آگهی: ۶۲۲۷۱۹